

Sveikiname Jus jau naujuose 2021 metuose! Dievo palaimintų Jums dienų!

Yra toks pasakojimas apie medžiotoją, pasiklydusį džiunglėse. Tris paras jis vienišas klaidžiojo gyvame labirinte ir, pagaliau, susidūrė su tokiu pat nelaiminguoju. Vyras apsikabino ir kurį laiką abu buvo neapsakomai laimingi. O paskui vienas kito paklausė, ko taip džiaugiasi. Pirmasis pasakė:

– Aš paklydau ir buvau praradęs vilį ką nors susitikti.

Antrasis atsakė:

– Aš irgi klaidžioju ir tikėjau susitikti vedlį. Bet jei mes abu nežinome kelio, nėra ko džiaugtis. Dabar klaidžiosime kartu.

Moralas: laimė dviese galima tik tada, kai žmonės moka būti laimingi po vieną. Priešingu atveju jie vienas kitą padaro dar nelaimingesnius.

Kartą išminčius susitiko karalių.

– Iš kur eini? – klausia karalius.

– Iš pragaro, – atsako išminčius.

– Ką gi ten veikei? – nustebė karalius.

– Man reikėjo ugnies, – paaiškino išminčius. – Aš paklausiau, ar jie nepasidalintų su manimi ugnimi. Bet jų vadas man pasakė, kad jie nelaiko ugnies. Na, aš nustebau – kaip gi taip? O jis man atsakė: „Sakau tau, čia nėra ugnies, čia kiekvienas ateina su savąja.“

**“Garbė Tau,
Kristau,
paskelbtam
pagonims,
garbė Tau, Kristau,
įtikėtam
pasaulyje!”**

Plg. 1 Tim 3, 16

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Sir 24, 1-2. 8-12; Ps 147, 12-15. 19-20; Ef 1, 3-6. 15-18

Psalms atliepas

Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų.

Evangelija pagal Joną (1, 1-18)

Pradžioje buvo Žodis. Tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas.

Jis pradžioje buvo pas Dievą.

Visa per jį atsirado, ir be jo neatsirado nieko, kas tik yra atsiradę.

Jame buvo gyvybė, ir ta gyvybė buvo žmonių šviesa.

Šviesa spindi tamsoje, ir tamsa jos neužgožė.

Buvo Dievo siųstas žmogus, vardu Jonas.

Jis atėjo kaip liudytojas, kad paliudytų šviesą ir kad visi per jį įtikėtų.

Jis pats nebuvo šviesa, bet turėjo liudyti apie šviesą.

Buvo tikroji šviesa, kuri apšviečia kiekvieną žmogų, ir ji atėjo į šį pasaulį.

Jis buvo pasaulyje, ir pasaulis per jį atsiradęs, bet pasaulis jo nepažino.

Pas savuosius atėjo, o savieji jo nepriėmė.

Visiems, kurie jį priėmė, jis davė galią tapti Dievo vaikais – tiems, kurie tiki jo vardą, kurie ne iš kraujo ir ne iš kūno norų ir ne iš vyro norų, bet iš Dievo užgimę.

Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų; mes regėjome jo šlovę – šlovę Tėvo viengimio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos.

Jonas apie jį liudija ir šaukia: „Čia tasai, apie kurį aš kalbėjau; tas, kuris paskui mane ateis, pirmiau už mane yra buvęs, nes jis už mane pirmesnis“.

Tikrai, iš jo pilnatvės visi mes esame gavę malonę po malonės.

Kaip įstatymas duotas per Mozę, taip tiesa ir malonė atėjo per Jėzų Kristų.

Dievo niekas niekada nėra matęs, tiktai viengimis Sūnus – Dievas, Tėvo prieglobstyje esantis, mums jį atskleidė.

Evangelijos komentaras:

Praejo savaitė kalėdiniame šventime. Truputį kitaip švenčiame ir daug ką apmąstome... Kalėdų paspatis mus palydi ir su Jono Evangelijos žodžiais apie Dievo Žodį, buvusį nuo amžių pas Tėvą, ir laikų pilnatvei atėjus nužengusį į mūsų laiko tėkmę. Pats Dievas nusprendė "pasistatyti savo palapinę" tarp žmonių, tarp mūsų.

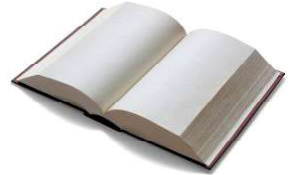
Jonas kviečia mus nauju žvilgsniu pažvelgti į jaukią prakartėlės sceną ir suvokti, prieš kokią neaprépiamą Paslaptį stovime. Dievo Žodis, kuris yra gyvas, veiksmingas ir kuriantis, nužengia į pasaulį ne kaip statiška būtis, bet kaip aktyvus veikėjas, kviečiantis ne tik Juo gerėtis, bet kartu su Juo veikti, atkuriant suluošintą žemės veidą.

Šis Žodis turi galią išsklaidyti sutemas ir suspindi naujo pasaulio aušra. Pasaulis jau niekad nebebus toks kaip anksčiau. Dievo kojos paliečia mūsų žemės dulkes, Jo balsas nuskamba mūsų gatvėse, Jo akys pažvelgia tiesiai į mūsų širdis.

Jonas liudija, kad tas Žodis daugelio buvo neišgirstas ir neatpažintas. Pasaulio sužeistumas ir blogio tamsa neišgąsdina Žodžio, Jis žengia tiesiai į mūsų būties centrą, prabildamas į kiekvieną ir kviesdamas atsigręžti į Tėvą. Kai kuriuos šis kvietimas išgąsdino, kai kas pasipiktino, kad kviečiami visi, kai kas buvo per didelis, kad patikėtų Dievo mažumui, o mažutėliai buvo išgelbėti Dievo Žodžiu.

Jonas kviečia ne tik suvokti malonės dovaną, išlietą žmonijai, ne tik atpažinti Jėzų savo Broį, jis kviečia tapti Dievo bendradarbiu. Dievo Žodis nužengė į šį pasaulį tam, kad imtų veikti ir Jis tebesidarbuoja iki šiolei.

Tu esi kviečiamas į Dievo žemėje gimdymą, Jo parodymą sau ir kitam žmogui, Jo nešimą kiekvienam laikui ir nelaikui, nes Jis yra visiems reikalingas kaip maistas gyvenimui, nes Jis yra gimęs ir gyvenantis, nes Jis yra ir bus toks - gimęs, bet nesukurtas kiekvienam, man ir tau.

Trys Karaliai: širdies šventė

Tiesą sakant, mes visai neturėtume tų žmonių prie Jėzaus lopšio tituluoti „karaliais“. Evangelija aiškiai sako: išminčiai, magai, burtininkai iš Rytų šalies. Niekas nežino jų kilmės. Niekas nežino jų tikrų vardų. Niekas nežino netgi jų skaičiaus. Skaičius „trys“ nusistovėjo mūsų Bažnyčios tradicijoje dėl trijų dovanų, kurias jie atnešė kūdikėliui Jėzui – aukso, smilkalų ir miros. Bet kai kuriose Rytų bažnyčiose, sako, būta ir dviejų, ir keturių, ir net devynių karalių.

Daug tiksliau, daug saugiau būtų šią šventę vadinti jos graikišku vardu – Epifanija. Dievo apsireiškimas. Pasverta, nušlifluota teologine kalba kalbėti apie įsikūnijusio Dievo pasirodymą visoms tautoms ir kultūroms, apie tai, kad visi, net tolimieji ir svetimieji, suklumpa prie Jėzaus kojų ir atiduoda jam deramą garbę ir šlovę.

Keista, bet mums niekaip neišeina atsikratyti to tradicinio Kalėdų paveikslo su trimis karaliais ir juos vedusia stebuklinga žvaigžde. Mes šiandien vis tiek galvojame apie karalius. Apie asmenis, o ne apie idėjas. Net jeigu kyla įtarimas, jog evangelistas Matas ne istorinius faktus aprašinėja, ne reportažą iš Betliejaus pateikia, o kuria simbolinį ar alegorinį paveikslą. Jokie naršymai po knygas, po Šv. Rašto žodynus ir enciklopedijas neišmuš man iš galvos įsitikinimo, kad Jėzaus prakartėlėje stovėjo būtent karaliai. Būtent trys. Su karūnomis, šermuonėlių mantijomis ir su visu karaliams deramu orumu.

Gal kartais kalėdiniai atvirukai kalti? Gal dėl to, kad gražiai skamba, kad žodis „karalius“ sukelia pagarbų virpulį? O gal tiesiog malonus vaikystės pasakų prisiminimas? Juk ta evangelinė istorija turi visko, ko reikia pasakai.

Drįstu sakyti: tie Bažnyčios žmonės, kurie prieš daug šimtmečių dovanojo šiai šventei „Trijų Karalių“ pavadinimą ir, ignoruodami Evangelijos tekstą, išminčius ar burtininkus titulavo karaliais, pataikė į dešimtuką. Jie iš tiesų buvo kupini Šventosios Dvasios įkvėpimo. Nežinau, galbūt jie mąstė apie geidžiamą kryžiaus ir karūnos sąjungą, galbūt išsigando pavojingo žodžio „magas“, bet tai, kas iš to išėjo, yra nuostabi, nuolat gyva ir aktuali žinia. Daug svarbesnė ir gyvesnė už kruopščiai išlukštenas teologines išvalgas.

Išminčiai ar magai prie Jėzaus lopšio verstų mus manyti, kad kelias pas Viešpatį veda per kažkokią ypatingą slaptą informaciją, specialias žinias, kvapą gniaužiančius antgamtnius patyrimus, gal net burtus ir astrologiją. Manytume, kad Jėzų gali atrasti tik tie, kas turi daug išminties, išskirtinių sugebėjimų, kas moka prisikasti prie visatos paslapčių.

O trys karaliai, nuolankiai suklupę prie Kūdikėlio, kalba ką kita. Jiems iš tikrųjų turėjo būti nei protinga, nei logiška, nei naudinga ieškoti svetimijoje šalyje svetimų karaliaus. Tais laikais dar nebuvo papročio keliauti iš rūmų į rūmus su draugiškais vizitais. Karaliai arba puldavo vienas kitą, arba sudarinėdavo agresyvias sąjungas prieš kitus karalius. Betliejų aplankiusiems karaliams turėjo visko pakakti jų Rytų šalyse, į kurias jie paskui ir sugrįžo. Juos paskui žvaigždė vedė smalsumas. Stebuklo nuojauta, svajonė, o ne racionalūs apskaičiavimai. Nepaaiškinama trauka, kurią vėliau matysime evangelijose, kai užaugęs Betliejaus vaikelis nusives paskui save būrius savųjų ir svetimųjų.

„Karališka širdis“, – sakome apie tą, kuris yra taurus ir garbingas, dosnus ir gailėstingas, laisvas ir drąsus. Į Jėzaus prakartėlę atkeliavę vyrai iš Rytų šalies tikrai turėjo karališkas širdis. Jiems net nerūpėjo kaip nors pasipuikuoti, jamžinti savo vardus. Jie niekada neprašė, kad mažasis Betliejaus karalius už paliktas dovanas kaip nors atsilygintų. Mes

Parapijos skelbimai

Trys karaliai

Grįžus prie bendros visame krikščioniškame pasaulyje Trijų Karalių šventės šventimo dienos, ji Bažnyčioje švenčiama sausio 6 dieną.

Tačiau ir šiandien apsilankydami bažnyčioje (jei neturėsite galimybės trečiadienį), rasite palaimintos kreidos, kurios parsineškite į namus, užsirašyti ant namų durų trijų karalių vardų raidės (K + M + B). Šios trijų karalių vardų (Kasparas, Melchioras, Baltazaras) raidės mums ir kiekvienam ateinančiam į namus primins, jog čia gyvena žmonės, kurie švenčia Dievo Sūnaus Jėzaus įsikūnijimą – Šv. Kalėdas bei tiki Jėzaus dievyste ir žmogyste.

Dėkojame visiems, kurie rūpinatės savo

krašto žmonėmis ir savo parapijos bažnyčia! Dėl visų pergyvenate, domitės, galvojate, nepamirštate ir savo Namų – bažnyčios, joį apsilankote... Šiuo vėl neįprastu, keistu karantino laiku Jūs taip pat paaukujete savų pinigų, padarote pavedimą ar paliekate aukų dėžutėje. Jūs tiesiog rūpestingi ir dosnūs! Ačiū Jums už tai! Visada žinokime tai, kad mūsų visų dėka Namai – bažnyčia gyvuoja ir yra tokia, kokią ją mes norime matyti. Ir labai džiugu, kad visų trijų parapijų bažnyčios (Pakuonio, Piliuonos ir Viršužiglio) puikiai savimi pasirūpina. Advento metu buvo pasiruošama Šventei, dalyvavome Carito akcijoje ir pagelbėjome sunkiau gyvenantiems, pasipuošėme savo bažnyčių, prisiminėme vieni kitus ir pasveikinome patį Dievą, gimusį žmogumi. Pasidžiaukime tuo!

Dėkojame visiems, kurie paskiriate savo parapijai 1,2 % ar mažiau Gyventojų pajamų mokesčio! Ačiū Jums!

⇒ net nežinome, kas vėliau atsitiko jų gyvenime ir kaip juos pakeitė ar nepakeitė kelionė paskui žvaigždę ir susitikimas su pasaulio Gelbėtoju, ar jie vėliau tapo jo išpažinėjais, ar padarė karjerą būsimojoje Bažnyčioje. Čia vėl gali matyti būsimųjų Evangelijos įvykių pranašystę: pats susitikimas su Jėzumi yra svarbiau nei rezultatai. Pasitikima Epifanijos, Dievo apsišviešimo galia, o ne programų įgyvendinimu.

Karališka širdis. Ją kasmet tyliai pagarbiname brėždami kreida ant savo durų tris simbolines raides: K, M, B. Bažnyčia graži ir galinga savo vaikų karališkomis širdimis. Jos mato ir atpažįsta daugiau, negu duota iš knygų.

Kun. Julius Sasnauskas, OFM

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.